

[Gorrssen.]

fremlagte skitseprojekt. Jeg vil gerne samtidig anmode om, at alle former for utraditionelle byggemåder undersøges, samt at der ved anvendelse af byggematerialer også tages hensyn til sådanne, der ikke kræver udenlandske produkter ved fremstillingen, bl. a. cementbetonelementer, hvorved der kan spares fremmed valuta.

Udvalget er klar over, at der sideløbende med udbygningen af institutionerne i Ribe, Nørrelund og Løgumgård må finde en yderligere udvikling sted i bestræbelserne for at skabe alderdomshjem for ældre patienter i Esbjerg, Haderslev og Sønderborg, og at indretning af børnehaver, skoler og beskæftigelsesværksteder må tilstræbes i både Ribe, Esbjerg, Tønder, Sønderborg, Åbenrå og Haderslev. Der er grund til i dag at takke de kredse, der slutter op om det eksterne forsorgsarbejde på lokalt plan og dermed bidrager til at skabe udvidet forståelse for vore mange problemer i forbindelse med åndssvageforsorgen.

Må jeg slutte disse bemærkninger med at pege på de mest påtrængende opgaver, nemlig adskillelse af de to kategorier på mandsafdelingerne, hvor de kriminelle patienter er anbragt sammen med de dårligste åndssvage, samt skabelse af bedre kår for spastikerne, som i dag ikke får en tilstrækkelig behandling.

Fører vi dette lovforslag ud i livet, vil vi opleve, at nye muligheder åbner sig for vore åndssvage; flere vil blive aktive, flere vil kunne sluses ud, flere vil få lov til at smile en gang imellem, og selv om 25 mill. kr. er mange penge, gør vi klogt i at huske på, at samfundet spares for en udgift på ca. 1/2 mill. kr. for hvert barn, vi kan give tilbage til livet uden for den interne forsorgs mure.

Ved afslutningen af det førertalte institutionsbesøg på Løgumgård blev jeg vidne til en lille hændelse på en af børneafdelingerne. En halvstor dreng løb tillidsfuldt hen til socialministeren og gav tegn til at ville op på armen. Drengen var imidlertid for stor, og det lykkedes ikke, men ministeren tog ham til sit hjerte, og drengen følte sig veltilpas derved. Lad dette være et symbol på åndssvageforsorgens arbejde. Vel ved vi, at vi ikke er i stand til at løfte vore handicappede børn helt op, dertil er

opgaven for tung, men vi kan vise dem hjertevarme, og vi bør vise vilje til ikke alene at vedtage det foreliggende lovforslag, men også at medvirke til, at loven får mulighed for at blive ført ud i livet snarest.

Hermed vil jeg gerne på mit partis vegne give tilslutning til, at lovforslaget vedtages uændret.

P. E. Eriksen: Må jeg benytte lejligheden til at takke den højtærede socialminister for turen til Ribe, Nørrelund og Løgumgård den 4. maj. Vi fik dér lejlighed til at se de forhold, som lovforslaget forsøger at råde bod på, og der var for mig to ting, som indprentede sig denne dag. Den ene var det triste at se den største sovesal i mandsasylet og de forhold, hvorunder man levede dér; jeg kunne også nævne de forhold, hvorunder de øvrige patienter og personalet arbejdede, enten det så var i køkken, vaskeri eller skolelokaler. Den anden oplevelse var af glædelig art; det var det smil, som plejemor med en flok børn omkring sig sendte os, da vi forlod Løgumgård. Dette træk skal også nævnes ved denne andenbehandling som en tak til plejerne, til personalet rundt omkring i landet.

Vi vil gerne være med til at skabe bedre rammer for institutionerne gennem et fornuftigt byggeri med en forsvarlig løsning af problemerne og med hensyntagen til det nye, som kommer frem, eventuelt utraditionelt byggeri o. s. v. Tiden anviser jo nye veje, og vi må kunne overføre disse forbedringer til andre forsorgscentre, der står foran udbygning. Jeg vil endvidere pege på de forhold, hvorunder undervisning og oplæring finder sted. Udvalget, som var dernede, fik en række eksempler på, hvor godt mange optrænede patienter kan klare sig i det praktiske liv. Endelig er der de forskningsmæssige undersøgelser; også de må fortsætte.

Ved drøftelserne mand og mand imellem dernede kom man til at tænke på, at her har man en institution, der er placeret 3 steder; men det var en almindelig opfattelse, at hvis man samlede den på ét sted, kunne det måske blive for stor en institution. Jeg er senere kommet til at tænke på et andet spørgsmål i den forbindelse, nemlig hvordan f. eks. Ribe by ser på placeringen af disse institutioner.